Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

3 юни 2021 година*

„Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) № 952/2013 — Митнически кодекс на Съюза — Член 22, параграф 6, първа алинея във връзка с член 29 — Уведомяване на съответното лице за мотивите, преди да се вземе решение, което би било неблагоприятно за него — Член 103, параграф 1 и член 103, параграф 3, буква б) — Погасителна давност за митническото задължение — Срок за уведомяване за митническото задължение — Спиране на срока — Член 124, параграф 1, буква а) — Погасяване на митническото задължение по давност — Прилагане във времето на разпоредбата, която урежда основанията за спиране — Принципи на правната сигурност и на защита на оправданите правни очаквания“

По дело C-39/20

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд, Нидерландия) с акт от 24 януари 2020 г., постъпил в Съда на 27 януари 2020 г., в рамките на производство по дело

Staatssecretaris van Financiën

срещу

Jumbocarry Trading GmbH,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: E. Regan, председател на състава, M. Ilešič (докладчик), E. Juhász, C. Lycourgos и I. Jarukaitis, съдии,

генерален адвокат: M. Campos Sánchez-Bordona,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

– за Jumbocarry Trading GmbH, от C. H. Bouwmeester и E. M. Van Doornik, belastingadviseurs,

– за нидерландското правителство, от M. K. Bulterman и J. M. Hoogveld, в качеството на представители,

– за Европейския парламент, от R. van de Westelaken и M. Peternel, в качеството на представители,

* Език на производството: нидерландски.

– за Съвета на Европейския съюз, от A. Sikora-Kalėda и S. Emmerechts, в качеството на представители,

– за Европейската комисия, от W. Roels и F. Clotuche-Duvieusart, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 11 февруари 2021 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 103, параграф 3, буква б) и член 124, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 2013 г., стр. 1 и поправка в ОВ L 287, 2013 г., стр. 90, наричан по-нататък „Митническият кодекс на Съюза“).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Staatssecretaris van Financiën (държавен секретар по финансите, Нидерландия) и Jumbocarry Trading GmbH (наричано по-нататък „Jumbocarry“) по повод искане за плащане на мита за пратка стоки, внесени в Европейския съюз, за която впоследствие се оказва, че не може да се ползва преференциална митническа ставка от 0 %.

Правна уредба

Митнически кодекс на Общността

3 Член 221 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58), изменен с Регламент (ЕО) № 2700/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2000 г. (ОВ L 311, 2000 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 13, стр. 12) (наричан по-нататък „Митническият кодекс на Общността“), гласи.

„1. Длъжникът трябва да бъде уведомен за размера на сборовете по подходящ начин, веднага, след като този размер бъде взет под отчет.

[…]

3. Уведомяването на длъжника вече не може да се извършва след изтичане на тригодишния срок от датата на възникване на митническото задължение. Този срок се прекъсва от момента на подаване на жалба по смисъла на член 243 и по време на процедурата по обжалването“.

4 Член 243, параграф 1, първа алинея от посочения кодекс предвижда:

„Всяко лице може да обжалва решения на митническите органи, свързани с прилагането на митническото законодателство, които го засягат пряко и лично“.

Митнически кодекс на Съюза

5 Митническият кодекс на Съюза, който влиза в сила на 30 октомври 2013 г. в съответствие с член 287 от него, отменя Митническия кодекс на Общността. Голяма част от разпоредбите му обаче, и по-специално членове 22, 29, 103, 104 и 124, са приложими съгласно член 288, параграф 2 от него едва от 1 май 2016 г.

6 Член 22 от Митническия кодекс на Съюза е озаглавен „Решения, взети въз основа на заявление“ и параграф 6, първа алинея от него гласи:

„Преди да вземат решение, което би било неблагоприятно за заявителя, митническите органи му съобщават мотивите, на които ще се основава решението, и му предоставят възможност да изрази своето становище в определен срок от датата, на която го е получил или се счита, че го е получил. След изтичане на този срок заявителят се уведомява в подходяща форма за решението“.

7 Член 29 от този кодекс, озаглавен „Решения, взети без предварително заявление“, предвижда:

„Освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на член 22, параграфи 4, 5, 6 и 7, член 23, параграф 3 и членове 26, 27 и 28 се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление“.

8 Член 103 от посочения кодекс, озаглавен „Краен срок за митническо задължение“, предвижда в параграфи 1—3:

„1. Длъжникът не се уведомява за митническо задължение след изтичането на три години от датата, на която е възникнало митническото задължение.

2. Когато митническото задължение възниква в резултат на действие, което към момента на извършване е основание за започване на наказателно преследване, три годишният срок, определен в параграф 1, се продължава най-малко на пет години и не повече от 10 години в съответствие с националното законодателство.

3. Сроковете, определени в параграфи 1 и 2, се спират, когато:

а) в съответствие с член 44 е подадена жалба; такова спиране се прилага считано от датата на подаване на жалбата и продължава за времето на производството по обжалването; или

б) в съответствие с член 22, параграф 6 митническите органи съобщават на длъжника мотивите, въз основа на които възнамеряват да го уведомят за митническото задължение; такова спиране се прилага считано от датата на съобщението до края на срока, в който на длъжника е предоставена възможност да изрази становището си“.

9 Член 104 от Митническия кодекс, озаглавен „Вземане под отчет“ предвижда в параграф 2:

„Митническите органи могат да не вземат под отчет размера на вносните или износните мита, които съгласно член 103 съответстват на митническо задължение, за което длъжникът вече не може да бъде уведомен“.

10 Член 124 от този кодекс, озаглавен „Погасяване“, предвижда в параграф 1:

„Без да се засягат действащите разпоредби за несъбиране на размера на вносните или износните мита, съответстващи на митническо задължение при обявена със съдебно решение несъстоятелност на длъжника, митническото задължение при внос или износ се погасява по някой от следните начини:

а) когато длъжникът вече не може да бъде уведомен за митническото си задължение съгласно член 103;

[…]“.

Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446

11 Член 8 от Делегиран регламент на Комисията (ЕС) 2015/2446 от 28 юли 2015 година за допълнение на Регламент № 952/2013 за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Митническия кодекс на Съюза (ОВ L 343, 2015 г., стр. 1), озаглавен „Срок на правото на изслушване“, който се отнася до член 22, параграф 6 от Митническия кодекс на Съюза, предвижда в параграф 1:

„Срокът, в който заявителят може да изрази своето становище, преди да бъде взето решение, което би било неблагоприятно за него, е 30 дни“.

12 Съгласно член 256 от този делегиран регламент, влязъл в сила на 18 януари 2016 г., той започва да се прилага от 1 май 2016 г.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

13 На 4 юли 2013 г. Jumbocarry подава декларация за допускане за свободно обращение на пратка, съдържаща порцеланови изделия, за която като държава на произход посочва Бангладеш. В съответствие с действащата към онзи момент правна уредба тези стоки са допуснати за свободно обращение с прилагане на преференциална митническа ставка от 0 %.

14 След като установява, че сертификатът за произход е неверен, компетентният митнически орган уведомява Jumbocarry с писмо от 1 юни 2016 г. в съответствие с член 22, параграф 6, първа алинея от Митническия кодекс на Съюза, че е възникнало митническо задължение при стандартна ставка от 12 % и възнамерява да събере съответните мита. В същото писмо той уточнява, че Jumbocarry разполага съгласно член 8 от Делегиран регламент 2015/2446 със срок от 30 дни, за да изрази становището си по този въпрос.

15 На 18 юли 2016 г. с искане за плащане Jumbocarry е уведомено за възникнало на 4 юли 2013 г. митническо задължение.

16 Jumbocarry, което счита, че митническото задължение е погасено по давност към датата, на която му е връчено искането за плащане, обжалва по административен ред това искане, а след като компетентният митнически орган уважава само частично жалбата му, обжалва пред Rechtbank Noord-Holland (Районен съд Северна Холандия, Нидерландия). Този съд уважава жалбата и решението му е потвърдено с решение от 27 февруари 2018 г. на Gerechtshof Amsterdam (Апелативен съд Амстердам, Нидерландия), поради което държавният секретар по финансите подава касационна жалба пред Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд, Нидерландия).

17 Запитващата юрисдикция има съмнения относно действието във времето на въвеждането на член 22, параграф 6 от Митническия кодекс на Съюза във връзка с член 29 и член 104, параграф 2 от него, както и на член 124, параграф 1, буква а) във връзка с член 103, параграф 3 от същия кодекс, и по-специално иска да установи дали спорът в главното производство попада в обхвата на тези разпоредби.

18 В това отношение тази юрисдикция отбелязва, че посочените разпоредби, които предвиждат по-специално спиране на давностния срок в случай на уведомяване за мотивите, не са били в сила към датата, на която е възникнало разглежданото в главното производство митническо задължение, и добавя, че действащата към този момент правна уредба, произтичаща от Митническия кодекс на Общността, не предвижда такова спиране. Наистина фактът, че към датата на прилагане на новата правна уредба, а именно 1 май 2016 г., разглежданото в главното производство митническо задължение все още не е погасено по давност, може да се окаже релевантен за отговора на тези въпроси. Прилагането на тази нова уредба обаче би могло да влезе в противоречие с принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания.

19 Според запитващата юрисдикция практиката на Съда не позволява без никакво разумно съмнение да се направи извод дали разпоредба, която като член 103, параграф 3 от Митническия кодекс на Съюза предвижда спирането на давностния срок, трябва да се счита за материалноправна или процесуалноправна норма. В случай че тя представлява материалноправна норма, тази юрисдикция счита, че член 221, параграф 3 от Митническия кодекс на Общността остава приложим към митническо задължение, възникнало преди 1 май 2016 г., така че такова задължение се погасява по давност след изтичането на тригодишен срок, считано от неговото възникване.

20 Освен това може да се поддържа, че прилагането на член 22, параграф 6 от Митническия кодекс на Съюза към процедурите по събиране, открити след 1 май 2016 г., не зависи от правилата относно погасяването по давност на митническото задължение. Въпреки че от 1 май 2016 г. митническите органи са длъжни да спазват член 22, параграф 6 от този кодекс при всяко събиране, според тази гледна точка това не би трябвало непременно да има за последица прилагането на член 103, параграф 3, буква б) от Митническия кодекс на Съюза във всички случаи. От това в случая следва, че тъй като митническите органи трябва да спазват член 22, параграф 6 от посочения кодекс и член 103, параграф 3 от същия кодекс не е приложим, на 18 юли 2016 г. компетентният митнически орган вече не може да уведоми за митническото задължение.

21 От друга страна, запитващата юрисдикция подчертава, че е възможно също така да се поддържа, че целта на въвеждането на член 103, параграф 3 от Митническия кодекс на Съюза е, че член 22, параграф 6, член 103, параграф 3, буква б), член 104, параграф 2 и член 124, параграф 1, буква а) от този кодекс, предвид тяхната свързаност, стават приложими на същата дата, тоест на 1 май 2016 г. Така, считано от тази дата, съгласно член 104, параграф 2 от посочения кодекс митническите органи, които вземат предвид размерите на митническите сборове, съответстващи на митническо задължение, трябва да приложат член 103 от същия кодекс.

22 При тези обстоятелства Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд, Нидерландия) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Прилагат ли се член 103, параграф 3, буква б) и член 124, параграф 1, буква а) от Митнически кодекс на Съюза за митническо задължение, което е възникнало преди 1 май 2016 г. и чийто давностен срок все още не е изтекъл към тази дата?

2) При положителен отговор на първия въпрос: допуска ли принципът на правна сигурност или на защита на оправданите правни очаквания прилагането на тези разпоредби?“.

По преюдициалните въпроси

23 С двата си въпроса, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 103, параграф 3, буква б) и член 124, параграф 1, буква а) от Митническия кодекс на Съюза, разглеждани във връзка с принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, трябва да се тълкуват в смисъл, че се прилагат към митническо задължение, което е възникнало преди 1 май 2016 г. и към тази дата все още не е погасено по давност.

24 В самото начало от акта за преюдициално запитване следва, че разглежданото в главното производство митническо задължение е възникнало на 4 юли 2013 г. — датата, на която Jumbocarry представя с цел допускане за свободно обращение на партида стоки сертификат за произход, който впоследствие се оказва неверен.

25 В този контекст съгласно член 22, параграф 6 във връзка с член 29 от Митническия кодекс на Съюза компетентният митнически орган най-напред съобщава на Jumbocarry мотивите, поради които възнамерява да му изпрати искане за плащане и му дава възможност в предвидения в член 8 от Делегиран регламент 2015/2446 срок от 30 дни да изрази становището си. Тази информация е предоставена на 1 юни 2016 г., т.е. след отмяната на Митническия кодекс на Общността на 1 май 2016 г. с Митническия кодекс на Съюза, но във всеки случай преди изтичането на предвидения в член 221, параграф 3 от Митническия кодекс на Общността тригодишен давностен срок, на 4 юли 2016 г.

26 По-нататък, на 18 юли 2016 г. компетентният митнически орган уведомява за митническото задължение, като се основава на обстоятелството, че съгласно член 103, параграф 3, буква б) от Митническия кодекс на Съюза уведомяването по член 22, параграф 6 от този кодекс е довело до спиране на тригодишния давностен срок до изтичането на срока, определен на Jumbocarry да изрази становището си.

27 Запитващата юрисдикция иска да се установи дали член 103, параграф 3, буква б) от Митническия кодекс на Съюза е приложим в случая и ако това е така, дали спирането на давностния срок е в съответствие с принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, доколкото Митническият кодекс на Общността, който е бил в сила към момента на възникване на разглежданото в главното производство митническо задължение, не е предвиждал такова спиране на давностния срок.

28 В това отношение най-напред следва да се припомни, че съгласно постоянната практика на Съда по принцип е предвидено процесуалноправните норми да се прилагат към деня на влизането им в сила, за разлика от материалноправните норми, които по правило се тълкуват като отнасящи се до заварени при влизането им сила положения само доколкото от формулировката, предназначението или структурата им ясно личи, че трябва да имат такова правно действие (решение от 7 ноември 2018 г., O'Brien, C-432/17, EU:C:2018:879, т. 26 и цитираната съдебна практика).

29 Следва да се добави, че новата правна норма се прилага от момента на влизане в сила на акта, с който тя се въвежда, и че макар да не се прилага към правните положения, възникнали и окончателно установени преди това влизане в сила, новата правна норма се прилага незабавно спрямо бъдещите последици на положение, възникнало при действието на стария закон, както и спрямо новите правни положения. Без да се засяга принципът на забрана на прилагането на правните актове с обратна сила, изключения са възможни единствено ако новата правна норма е придружена от особени разпоредби, които определят изрично условията за прилагането ѝ във времето (решение от 7 ноември 2018 г., O'Brien, C-432/17, EU:C:2018:879, т. 27 и цитираната съдебна практика).

30 На първо място, що се отнася до задължението за предварително уведомяване, предвидено занапред в член 29 във връзка с член 22, параграф 6 от Митническия кодекс на Съюза, следва да се констатира, че то представлява процесуалноправна норма, която привежда в действие правото на заинтересованото лице да бъде изслушано преди приемането на увреждащо го решение.

31 Всъщност съгласно трайно установената съдебна практика зачитането на правото на защита е основен принцип на правото на Съюза, а правото на изслушване във всяка процедура е неразделна част от този принцип. Съгласно този принцип, който трябва да се прилага, когато административен орган възнамерява да издаде спрямо определено лице акт с неблагоприятни за него последици, адресатите на решения, които осезаемо засягат техните интереси, трябва да получат възможност да представят надлежно своето становище относно фактите и обстоятелствата, на които административният орган възнамерява да основе своето решение (решение от 20 декември 2017 г. Prequ' Italia, C-276/16, EU:C:2017:1010, т. 45 и 46 и цитираната съдебна практика).

32 Освен това Съдът вече е постановил, че определянето на начина, по който длъжникът следва да бъде уведомен за размера на сборовете, за да се прекъсне давностния срок, е процесуален способ (вж. в този смисъл решение от 10 юли 2019 г., CEVA Freight Holland, C-249/18, EU:C:2019:587, т. 46).

33 Ето защо се налага изводът, че считано от 1 май 2016 г. — датата на влизане в сила на член 22, параграф 6 и на член 29 от Митническия кодекс на Съюза, — компетентните органи на държавите членки са били длъжни да изпълнят предвиденото в тези разпоредби задължение за предварително уведомяване, какъвто е случаят в главното производство.

34 На второ място, що се отнася до спирането на предвидения в член 103, параграф 3, буква б) от Митническия кодекс на Съюза тригодишен давностен срок, следва да се припомни, че при съобщаване на мотивите по член 22, параграф 6 от този кодекс тази разпоредба води до удължаване на давностния срок с период, съответстващ на определения на длъжника срок, за да му се даде възможност да изложи становището си, като този период е 30 дни в съответствие с член 8, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/2446.

35 В това отношение следва да се припомни, че Съдът е установил, че член 221, параграф 3 от Митническия кодекс на Общността, доколкото предвижда, че при изтичането на определения в тази разпоредба тригодишен срок се погасява митническо задължение, установява материалноправна норма (вж. в този смисъл решение от 23 февруари 2006 г., Molenbergnatie, C-201/04, EU:C:2006:136, т. 41). Тази констатация обаче може да се приложи и за член 103, параграф 1 от Митническия кодекс на Съюза, доколкото текстът и обхватът на последната разпоредба по същество са идентични с първата разпоредба. Също така член 103, параграф 3, буква б) от посочения кодекс, който предвижда удължаване на давностния срок за митническото задължение в случай на съобщаване на мотивите по член 22, параграф 6 от същия кодекс, също трябва да се разглежда като материалноправна норма.

36 Следователно, както следва от цитираната в точки 28 и 29 от настоящото решение съдебна практика, член 103, параграф 3, буква б) от Митническия кодекс на Съюза не може да се приложи към правните положения, възникнали и окончателно установени при действието на Митническия кодекс на Общността, освен ако от текста, целта или структурата на Митническия кодекс на Съюза ясно следва, че той трябва да се прилага незабавно към подобни положения.

37 В случая от точка 25 от настоящото решение следва, че към датата, на която член 103, параграф 3, буква б) от Митническия кодекс на Съюза е станал приложим, а именно 1 май 2016 г., разглежданото в главното производство митническо задължение все още не е погасено по давност или на друго основание.

38 Ето защо се налага изводът, че към тази дата правното положение на Jumbocarry с оглед на погасяването по давност на неговото митническо задължение не е било окончателно установено, независимо от обстоятелството, че това задължение е възникнало при действието на Митническия кодекс на Общността.

39 Следователно член 103, параграф 3, буква б) от Митническия кодекс на Съюза може да се приложи спрямо бъдещите последици от положението на Jumbocarry, каквито са давността и погасяването на неговото митническо задължение.

40 Освен това, що се отнася до взаимовръзката между член 22, параграф 6 във връзка с член 29 и член 103, параграф 3 от Митническия кодекс на Съюза, следва да се добави, че тези процесуалноправни и материалноправни норми образуват едно неразделно цяло, чиито отделни разпоредби не могат да се разглеждат поотделно от гледна точка на действието им във времето. Всъщност е важно да се достигне до съгласувано и единно прилагане на законодателството на Съюза в митническата област (вж. по аналогия решение от 26 март 2015 г., Комисия/Moravia Gas Storage, C-596/13 P, EU:C:2015:203, т. 36 и цитираната съдебна практика).

41 В това отношение намерението на законодателя на Съюза е било едновременно да въведе в член 22, параграф 6 във връзка с член 29 от Митническия кодекс на Съюза задължение за предварително уведомяване и да предвиди в член 103, параграф 3, буква б) от този кодекс спиране на давностния срок, до което води уведомяването.

42 Всъщност, както по същество отбелязват Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз, едновременното прилагане на тези разпоредби е насочено към постигне на баланс между две цели, а именно, от една страна, защитата на финансовите интереси на Съюза, и от друга страна, защитата на длъжника от гледна точка на правото му на защита.

43 Така от доклада относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Комисия по вътрешния пазар и защита на потребителите на Европейския парламент, документ от 26 февруари 2013 г., A7-0006/2013, стр. 46, изменение № 62), който е в основата на Митническия кодекс на Съюза, е видно, че член 103, параграф 3, буква б) от този кодекс е добавен след изменение от Парламента, в което се уточнява, че „[т]ази корекция е свързана със защитата на финансовите интереси както на традиционните собствени ресурси, така и на националните ресурси, когато възстановяването им е изложено на риск“. В този документ се подчертава по-специално че такова положение „може да възникне в случаи, когато процедурата по правото на изслушване трябва да бъде приложена в непосредствена близост (по отношение на времето) до изтичането на сроковете, в които митническото задължение може да бъде нотифицирано“.

44 В този смисъл изглежда, че с приемането на правилото за спиране по член 103, параграф 3, буква б) от Митническия кодекс на Съюза законодателят на Съюза е искал да обхване по-специално положения като разглежданото в главното производство.

45 Освен това е безспорно, че тази разпоредба не е придружена от специална норма, която би определила по различен начин условията за прилагането ѝ във времето по смисъла на цитираната в точка 29 от настоящото решение съдебна практика.

46 Що се отнася до принципа на правната сигурност, Съдът вече е уточнил, че държавите членки поначало могат да удължават давностните срокове, когато съответните деяния изобщо не са погасени по давност (вж. в този смисъл решение от 2 март 2017 г., Glencore Céréales France, C-584/15, EU:C:2017:160, т. 73 и цитираната съдебна практика).

47 Следователно не може да се приеме, че прилагането на правило за спиране на давностния срок на митническо задължение като предвиденото в член 103, параграф 3, буква б) от Митническия кодекс на Съюза заедно с процедурните правила, съдържащи се в член 22, параграф 6 във връзка с член 29 от този кодекс, накърнява принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания.

48 Според постоянната практика на Съда принципът на правна сигурност, следствие от който е принципът на защита на оправданите правни очаквания, изисква, от една страна, правните норми да бъдат ясни и точни, а от друга страна, прилагането им да е предвидимо за правните субекти, особено когато могат да имат неблагоприятни последици за физическите лица и предприятията. По-специално посоченият принцип изисква дадена правна уредба да позволява на заинтересованите лица да се запознаят с точния обхват на задълженията, които тя им налага, както и да могат да се запознаят по недвусмислен начин със своите права и задължения и да действат съобразно с тях (решение от 15 април 2021 г., Federazione nazionale delle imprese elettrotecniche ed elettroniche (Anie) и др., C-798/18 и C-799/18, EU:C:2021:280, т. 41 и цитираната съдебна практика).

49 Както обаче отбелязва генералният адвокат в точка 91 от заключението си, изричното въвеждане на правило за спиране на давностния срок по член 103, параграф 3, буква б) от Митническия кодекс на Съюза в действителност не предполага промяна по отношение на действащата дотогава правна уреда, а по-скоро отговаря на необходимостта да се придаде безспорен характер на едно задължение на административните органи, което вече е съществувало при действието на Митническия кодекс на Общността, в съответствие с цитираната в точка 31 от настоящото решение практика на Съда.

50 Във всеки случай, както отбелязва и генералният адвокат в точка 88 от заключението си, нито принципът на правна сигурност, нито принципът на оправданите правни очаквания, посочени от запитващата юрисдикция, предполага задължение за запазване на правния ред непроменен във времето. Също така икономическите оператори нямат основание да възлагат оправдани правни очаквания за запазването на съществуващо положение, което може да бъде променяно от институциите на Съюза в рамките на тяхното право на преценка (решение от 26 юни 2019 г., Полша/Комисия, C-335/09 P, EU:C:2012:385, т. 180 и цитираната съдебна практика)

51 С оглед на всички изложени по-горе съображения на поставените въпроси следва да се отговори, че член 103, параграф 3, буква б) и член 124, параграф 1, буква а) от Митническия кодекс на Съюза, разглеждани във връзка с принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, трябва да се тълкуват в смисъл, че се прилагат към митническо задължение, което е възникнало преди 1 май 2016 г. и към тази дата все още не е погасено по давност.

По съдебните разноски

52 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

Член 103, параграф 3, буква б) и член 124, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, разглеждани във връзка с принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, трябва да се тълкуват в смисъл, че се прилагат към митническо задължение, което е възникнало преди 1 май 2016 г. и към тази дата все още не е погасено по давност.

Подписи